

Σαρκοείδωση: Όσα πρέπει να ξέρετε για το επικίνδυνο αυτοάνοσο νόσημα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η σαρκοείδωση είναι μια αυτοάνοση διαταραχή του ανοσοποιητικού συστήματος, στην οποία δημιουργούνται μικροσκοπικές συσσωρεύσεις

κυττάρων σε διάφορα όργανα του σώματος, που ονομάζονται κοκκιώματα, επειδή μοιάζουν με κόκκους άμμου ή ζάχαρης.

Τα κοκκιώματα μπορεί να αυξηθούν σε μέγεθος ή και να αθροιστούν σε ένα όργανο του σώματος, προκαλώντας διάφορα συμπτώματα. Η νόσος μπορεί να προσβάλει όλα τα όργανα του σώματος, συχνότερα όμως προσβάλλει τους πνεύμονες, τους λεμφαδένες εντός του θώρακα, το δέρμα, τα μάτια και το συκώτι.

Αιτίες

Η αιτία της σαρκοείδωσης είναι άγνωστη. Φαίνεται ότι υπάρχει κάποια γενετική προδιάθεση για σαρκοείδωση δεδομένου ότι μπορεί να διατρέχει το οικογενειακό ιστορικό των ασθενών. Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι μια μόλυνση ή κάποιος περιβαλλοντικός παράγοντας μπορεί να ενεργοποιήσει την σαρκοείδωση σε κάποιον που έχει γενετική προδιάθεση. Μέχρι σήμερα δεν έχει εντοπιστεί με βεβαιότητα κάποια συγκεκριμένη λοίμωξη ή άλλος συγκεκριμένος παράγοντας, που ενεργεί ως έναυσμα για την εκδήλωση της ασθένειας. Η πορεία της νόσου ποικίλλει από ασθενή σε ασθενή. Σε ορισμένους ασθενείς η φλεγμονή βελτιώνεται από μόνη της, σε άλλους ασθενείς παραμένει σταθερή, ενώ σε άλλους μπορεί να επιδεινωθεί και να προκαλέσει μόνιμη βλάβη των οργάνων ή ακόμη και θάνατο.

Συμπτώματα

Τα συμπτώματα της σαρκοείδωσης μπορεί να διαφέρουν μεταξύ ασθενών. Αυτό συμβαίνει επειδή η σαρκοείδωση μπορεί να επηρεάσει πολλά διαφορετικά όργανα και μέρη του σώματος. Στα γενικά συμπτώματα περιλαμβάνονται:

- πυρετός
- απώλεια της όρεξης
- αίσθημα κόπωσης
- απώλεια βάρους
- αρθραλγίες

Γενικά, η νόσος εξελίσσεται αργά, σε διάστημα μηνών.

Διάγνωση

Η σαρκοείδωση είναι δύσκολο να διαγνωσθεί, καθώς τα συμπτώματα που προκαλεί

εμφανίζονται και σε πολλές άλλες ασθένειες όπως ο καρκίνος στους λεμφαδένες, η φυματίωση, η ρευματοειδής αρθρίτιδα κλπ. Οι κυριότερες εξετάσεις που γίνονται σε κάθε ύποπτη περίπτωση για σαρκοείδωση είναι αρχικά η ακτινογραφία θώρακα. Μια πιο εξειδικευμένη απεικονιστική μέθοδος για τη σαρκοείδωση είναι η αξονική τομογραφία υψηλής ευκρίνειας, της οποίας το εύρημα που αξιολογείται είναι η παγίδευση του αέρα σε περιοχές του πνεύμονα στο τέλος της εκπνοής.

Άλλες εξετάσεις που χρησιμοποιούνται για την διάγνωση περιλαμβάνουν εξετάσεις αίματος, βρογχοσκόπηση, ιστολογικές εξετάσεις, μαγνητική τομογραφία κ.α.

Αντιμετώπιση

Σε ένα μεγάλο ποσοστό ασθενών η σαρκοείδωση ιάται αυτόματα, χωρίς την ανάγκη χορήγησης φαρμάκων.

Αν κάποια αγωγή είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση της σαρκοείδωσης, ο στόχος της θεραπείας είναι να μειώσει τη φλεγμονή και ως εκ τούτου τα συμπτώματα που προκαλεί.

Η κύρια θεραπεία για σαρκοείδωση είναι συνήθως με δισκία κορτικοστεροειδών που λαμβάνονται από το στόμα και τα οποία συμβάλλουν στη μείωση της φλεγμονής. Συνήθως χρησιμοποιείται πρεδνιζολόνη και, γενικά, πρέπει στην αρχή να λαμβάνεται καθημερινά. Η θεραπεία μπορεί να διαρκέσει μέχρι και έξι μήνες, ενώ μερικές φορές απαιτείται να είναι ακόμη πιο μακρόχρονη. Οι πιθανότητες να χρειαστεί θεραπεία με δισκία κορτικοστεροειδών, είναι περισσότερες όταν η σαρκοείδωση έχει προσβάλει το νευρικό σύστημα, την καρδιά ή τα μάτια ή αν διαπιστωθούν υψηλά επίπεδα ασβεστίου στο αίμα ή σοβαρά αναπνευστικά συμπτώματα των πνευμόνων.

Χειρουργική και μη-φαρμακευτική θεραπεία

Πολύ σπάνια, η σαρκοείδωση μπορεί να προκαλέσει σοβαρές ουλές στους πνεύμονες. Μία από τις επιλογές για θεραπεία, αν αυτό συμβεί, είναι η μεταμόσχευση πνευμόνων. Μεταμόσχευση καρδιάς έχει χρησιμοποιηθεί επίσης σε σπάνιες περιπτώσεις, κατά τις οποίες η σαρκοείδωση επηρεάζει σοβαρά το συγκεκριμένο όργανο. Περιστασιακά, τα άτομα με σαρκοείδωση που επηρεάζει την καρδιά, μπορεί να χρειαστούν βηματοδότη για την βοήθεια στον έλεγχο του ρυθμού της καρδιάς.

Πηγή: onmed.gr